

[Hendriksen.]

upartiske Domsafsigtelse. (*Hans Nielsen: Nej, Nej!*). Ja, men det ærede Medlem sagde, at Dommeren var en Venstremand, og deri kunde ligge dette, at han som Følge deraf havde set særlig med Venstreøjne paa Sagen, hvad jeg ingenlunde tror han har.

Overfor det ærede Medlems to Eksempler kunde jeg ogsaa nævne et, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Steen, der, saa vidt jeg forstaar, efter mig skal tale paa det radikale Partis Vegne, ogsaa kunde nævne Eksempler — der er jo fældet nogle Domme, omend ikke særlig mange, i den Tid, Loven har eksisteret. Jeg vil da ganske kort i Anledning af, at det ærede Medlem har nævnt nogle Eksempler, pege paa en Dom, der er faldet ved Landsretten i København i forrige Maaned. Det var en Dom, der drejede sig om en Frisørsvend, der af Barbersvendenes Fagforening var blevet idømt en Bøde paa 1500 Kr., fordi han havde taget Arbejde hos en blokeret Mester. Den paagældende udtraadte allerede i 1927 af Fagforeningen, men der findes i Foreningens Love en Bestemmelse om, at udtraadte Medlemmer indenfor et Tidsrum af 5 Aar skal efterkomme ethvert Paabud fra Forretningsudvalget under Konfliktforhold. Det har den paagældende Frisørsvend ikke efterkommet, og som Følge deraf er han blevet idømt en Bøde paa 1500 Kr. Saa er han gaaet til Domstolene, og Landsretten har givet ham Medhold, idet det i Præmisserne hedder, at der maa gives den sagsøgte Medhold i, at de hidtil gældende Fagforeningsbestemmelser paa uberettiget Maade begrænser hans Adgang til frit at søge sit Erhverv. Der er en af Dommerne, der har dissentieret, men han vil dog ingenlunde gaa med til de 1500 Kr., men vil dømme ham til at betale 100 Kr. for Overtrædelse af Aftalens Lov.

Saaledes kan vi hver for sig fremdrage en Række Eksempler paa, hvorledes Loven har virket de faa Maaneder, den har været i Kraft. Men jeg skal villigt erkende, at det efter mit Skøn er umuligt at danne sig noget egentlig berettiget Begreb om Lovens Bonitet, fordi den kun har virket saa kort, som Tilfældet har været. Jeg finder det derfor ogsaa naturligt, at man, naar Loven har virket endnu en Tid, saa-

ledes at man har kunnet indhøste en Række Erfaringer, tager Spørgsmaalet op om en Revision, om at udbygge den, at skabe endnu mere effektive Foranstaltninger til Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ogsaa erkendte, at der tiltrængtes Bestemmelser paa dette Omraade, og det er da muligt, at vi en Gang kan komme til et frugtbart Samarbejde paa dette Omraade.

Det forekommer mig, at det er besynderligt, at man fra den højtærede Regerings Side har taget saa ringe Hensyn til et saa prominent Medlem af den høje Regering som Udenrigsministeren. Den højtærede Udenrigsminister, der jo i forudoms Tider var det ærede Medlem Hr. P. Munch, har, da Forslaget om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden var under Debat, fremsat et Ændringsforslag paa det radikale Partis Vegne, og dette Ændringsforslag gik ud paa, at Ministeren for Industri, Handel og Søfart skulde bemyndiges til at nedsætte et Udvalg til Overvejelse af, hvorvidt der maatte være Grund til at gennemføre særlige Lovbestemmelser for at sikre den enkelte fri Adgang til Erhverv eller Arbejde overfor den ene eller den anden Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse, samt til Udarbejdelse af Forslag til saadanne Lovbestemmelser, hvis Udvalget maatte finde det paakrævet. Herom findes der intet i det foreliggende Lovforslag, men det maa naturligvis de to Regeringspartier ordne mellem sig, som de kan det bedst.

Saaledes som Forslaget foreligger er det uhyre enkelt, uhyre let overskueligt. Det er affattet efter ægte socialdemokratiske Principper. Det gaar ud paa: Vil De opheve Loven, ja eller nej? Det Spørgsmaal, som her er stillet, er, som sagt, klart nok, og det kræver et klart Svar. Da Spørgsmaalet gaar ud paa, om vi blankt vil opheve Loven, skal jeg svare med et klart Nej. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Steen: Der er et Krav, som Befolkningen altid naturligt og med Rette vil stille til Lovgivningsmagten, og som efter min Opfattelse Lovgivningsmagten altid burde stille til sig selv, og det er Kravet